

ਗੁਾਈ ਜਸਬੀਰ ਸਿੰਘ ਜੀ ਖਾਲਸਾ

ਅਨਮੋਲ ਬਚਨ

*A compilation of some
quotes of
Panthrattan
Bhai Jasbir Singh Ji
Khalsa*

“ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ”
“ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ”

ਫਿਰ “ਆਖੋ ਵਾਹਿਗੁਰੂ” , “ਵਾਹਿਗੁਰੂ” ,
ਕੇਵਲ “ਵਾਹਿਗੁਰੂ” ਕੇਵਲ “ਵਾਹਿਗੁਰੂ”
ਕੇਵਲ “ਵਾਹਿਗੁਰੂ” , ਕੇਵਲ ਤੇ ਕੇਵਲ
ਵਾਹਿਗੁਰੂ” ਕੇਵਲ ਤੇ ਕੇਵਲ “ਵਾਹਿਗੁਰੂ”

“ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ”
“ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ”
“ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ”
“ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ”
“ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ”
“ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ” “ਵਾਹਿਗੁਰੂ”

ਗੁਰਦੇਵ ਜੀ ਤੇ ਉਨਾਂ ਦੇ ਬਚਨ ਉਂਝ ਹੀ ਨੇ ਜਿਵੇਂ
ਫੁੱਲ ਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖੁਸ਼ਬੋ ।

“ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਬਚਨ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ
ਜਨਾਵੈਗੋ “ (੧੩੦੯)

ਆਉ “ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ” ਤੇ “ਗੁਰੂ ਪੰਥ” ਨੂੰ ਸਮਰਪਤ ਹੋ
ਕੇ ਗੁਰੂ ਦੀ ਬਖਸ਼ਿਸ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣੀਏ ।
ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਤੇ ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਵਲੋ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਗੁਰੁ ਸ਼ਬਦ ਤੋ
ਟੁਟ ਸ਼ਰੀਰਾ ਨਾਲ ਜੁੜਨ ਵਾਲਿਆ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬ ਇੰਝ
ਸੁਚੇਤ ਕਰਦੇ :-

“ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥

ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਂਢੀਐ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥”

(੪੭੪)

- ੧ ਗੁਰੂ ਕਰੇ ! “ਤੁਹਾਡੀ ਗੁਰੂ ਨਾਲ ਬਣ ਆਵੇ ॥”
- ੨ ਹਉਮੈ ਦਾ ਮਿਟਣਾ ਹੀ, ਰੱਬ ਦਾ ਮਿਲਾਪ ਹੈ ।
- ੩ ਜੋ ਮਨ ਤੋਂ ਨਾ ਹਾਰੇ, ਉਹ ਕਿਸੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਹਾਰਦਾ ।
- ੪ ਰੱਬਾ ! “ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਦੀ ਕਸਮ, ਮੈਂ ਜੀਉਂਦਾ ਹੀ ਤੇਰੇ ਪਿਆਰ ਲਈ ਹਾਂ” ।
- ੫ ਦਾਤਾਂ ਮਾਣੋ ਪਰ ਜੁੜੋ ਦਾਤਾਰ ਨਾਲ ।
- ੬ “ਸਦੀਵੀ ਮੌਜ”, ਕੇਵਲ ਗੁਰੂ ਦੀ ਚਰਨ ਸ਼ਰਨ ਵਿਚ ਹੀ ਹੈ ।
੭. ਜੋ ਸਿੱਖ ਗੁਰੂ ਦੀ ਸਿੱਖਿਆ ਦੇ ਸ਼ੀਸ਼ੇ ਚੋਂ ਆਪਣਾ ਸਰੂਪ ਤੱਕੇ, ਉਹ ਨਿਰਮਲ ਆਤਮਾ ਹੈ ।

੮ ਹੇ ਰੱਬਾ ! ਭੁਲਿਆ ਸਦਾ ਮੈਂ ਹੀ ਹਾਂ, ਤੂੰ ਕਦੇ ਨਹੀਂ
ਭੁਲਾਇਆ ।

੯ ਤੈਥੋਂ ਰੱਬ ਦੂਰ ਨਹੀਂ , ਜ਼ਰਾ ਗੁਰੂ ਦੀਆਂ ਅੱਖਾਂ ਨਾਲ
ਵੇਖ ।

੧੦ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਰਤਦਿਆਂ ਹੀ ਤੇਰੇ ਤੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਚੋਂ
ਵਿੱਥ ਮੁਕ ਜਾਏਗੀ ।

੧੧ ਆਪਣੇ ਗੁਨਾਹਾਂ ਨੂੰ ਪਸ਼ਚਾਤਾਪ ਦੇ ਹੰਝੂਆਂ ਨਾਲ ਧੋ
ਲਵੋ ।

੧੨ ਬੰਦੇ ! ਜੇ ਤੂੰ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਾਣ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ
ਗੁਰਬਾਣੀ ਨੂੰ ਕਦੇ ਨਾ ਭੁਲੀਂ ।

੧੩ ਮੈਂ ਸਮਝ ਗਿਆ, ਤੇਰੀ ਯਾਦ ਹੀ ਤੇਰਾ ਆਸਣ ਹੈ ।

੧੪ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ! ਤੇਰਾ ਹਰ ਬੋਲ ਮੁਰਦੇ ਵਿਚ ਜਾਨ ਪਾ ਦੇਣ
ਵਾਲਾ ਹੈ ।

੧੫ ਸੱਚ ਸੁਨਣ ਸਮੇਂ ਕੇਵਲ ਸੱਚ ਹੀ ਸੁਨਣਾ ।

੧੬ ਦਾਤਾਂ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਦੀਆਂ ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ ਹਨ । ਨਿਸ਼ਾਨੀਆਂ
ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਨਾਲ ਜੁੜਨਾ ਕਰੀਏ ।

੧੭ ਜੋ ਰਾਮ ਨੂੰ ਰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਣ ਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਯਾਦ
ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਉਸ ਵਿਚ ਹੀ ਰਮ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ
ਸਮਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।

੧੮. ਉੱਚੇ ਤੇ ਸੁੱਚੇ ਇਮਾਨ ਵਾਲਾ ਮਨੁੱਖ ਹੀ ਦਿਲਾਂ ਦਾ ਰਾਜਾ
ਹੁੰਦਾ ਹੈ ।

੧੯ ਜੇ ਮਨੁੱਖ ਆਪਣੇ ਆਕੀਦੇ ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ, ਉਹ ਹੀ ਪੂਰਾ ਮਨੁੱਖ ਹੈ ।

੨੦. ਇਕ ਵਾਰ ਰੱਬ ਮਿਲ ਪਵੇ, ਫਿਰ ਕਦੇ ਵਿਛੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ।

੨੧ ਚਿੰਤਾ ਨਾ ਕਰ, ਚੇਤੇ ਕਰ ਸਾਈਂ ਨੂੰ , ਚਿੰਤਾ ਮਿਟ ਜਾਵੇਗੀ ।

੨੨ ਅੱਜ ਸਾਰਾ ਜਗਤ, ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਛੱਡ, ਸਰੀਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਰਿਹਾ ਹੈ । ਪਰ ਗੁਰ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਟੇਕ ਤੋਂ ਬਗ਼ੈਰ ਕਿਧਰੇ ਢੋਈ ਨਹੀਂ ।

੨੩ “ਹੁਕਮੁ” ਕਹਿਣਾ ਅਤੇ ਸੁਨਣਾ ਸੋਖਾ ਹੈ ਪਰ ਮੰਨਣਾ ਅਤਿ ਮੁਸ਼ਕਿਲ । ਕੇਵਲ ਹੁਕਮ ਮੰਨਣ ਵਾਲੇ ਹੀ, ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਦੇ ਪਾਤਰ ਬਣ ਸਕਦੇ ਹਨ ।

੨੪ ਦੁੱਖ ਅਤੇ ਸੁੱਖ ਕਰਮਾਂ ਕਰ ਕੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ ਪਰ ਗੁਰਮੁਖ ਦੁਖ ਨੂੰ ਵੀ ਰਜਾ ਦਾ ਰੂਪ ਮੰਨ ਕੇ ਸੁੱਖ ਅਨੁਭਵ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

੨੫ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹੀ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਹੀ ਪ੍ਰਮਾਤਮਾ । ਤਾਂ ਤੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੱਬ ਲੱਭਣ ਨਾ ਤੁਰ ਪੈਣਾ

੨੬. ਜਿਹੜੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਜਿਹੜਾ ਪਦਾਰਥ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਸਮਾ ਕੇ ਆਪਣਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਾ ਕਰ ਸਕੇ, ਨਿਸ਼ਚਾ ਕਰ ਲੈਣਾ, ਉਸ ਵਿਚ ਨਾ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਗੁਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰਥਾ

੨੭. “ਜੇ ਭੁਖਿਆਂ ਨੂੰ, ਲੰਗਰ ਛਕਾਉਣਾ, ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਹੈ । ਤਾਂ ਅਗਿਆਨਤਾ ਵਿੱਚ ਗੁਰਮਤਿ ਗਿਆਨ ਦੀ ਲੋਅ ਵੰਡਣੀ, ਦੁਖੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁੱਖ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ, ਨਿਆਸਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਹਾਰਾ ਦੇਣਾ ਤੇ ਨਿਗੁਰਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਵਾਲੇ ਬਣਾਉਣਾ ਵੀ ਤਾਂ, ਸੱਚਾ ਸੌਦਾ ਹੈ ।

੨੮. ਸੜ ਸਕਦੇ ਨੇ । ਸਾਰੇ ਦੁੱਖ ਤੇ ਸਾਰੀਆਂ
ਮੁਸ਼ਕਿਲਾਂ ਮੁੱਕ ਸਕਦੀਆਂ ਨੇ । ਤੇਰਾ ਜੀਵਨ ਵੀ
ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੇ ਤੇਰਾ ਧਿਆਨ ਫੇਰ
ਉਸ ਇਕੋ ਇਕ, ਸੱਚੇ ਦੇ ਸੱਚੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਲੀਨ ਹੋ
ਜਾਏ ਤਾਂ ।

੨੯. ਹੇ ਜੀਵ ! ਜ਼ਰਾ ਸੋਚ ਜਿੰਨੀ ਦੇਰ ਤੇਰੇ ਅੰਦਰ
ਲੋਭ ਦਾ ਖੂਨ ਏ , ਲੱਭ ਦਾ ਖੂਨ ਏ ਤੇਰੀ ਭਟਕਣਾ
ਕਦੀ ਨਹੀਂ ਮੁੱਕ ਸਕਦੀ । ਜੀਭ ਦੇ ਚਸਕਿਆਂ,
ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੇ ਭੋਗਾਂ ਦਾ ਜ਼ਹਰੀਲਾ ਖੂਨ ਹੈ ਤੇਰੇ
ਅੰਦਰ । ਫਿਰ ਦੱਸ ? ਇਹ ਕਿਵੇਂ ਕਹਿ ਸਕੇਂਗਾ
ਕਿ ਮੈਂ ਧਰਮੀ ਹਾਂ ।

੩੦. ਇਹ ਵੇਖ ਕੇ ਦੁੱਖ ਹੁੰਦਾ ਏ ਕਿ ਅੱਜ ਦਾ ਸਿੱਖ
“ਗੁਰਸ਼ਬਦ” ਤੋਂ ਮੂੰਹ ਮੋੜ ਸਰੀਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜ ਰਿਹਾ ਹੈ
। ਯਾਦ ਰਖਣਾ, ਮਨ ਜਦੋਂ ਸਰੀਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਏ ਤਾਂ
ਮੈਲਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਮਨ ਜਦੋਂ ‘ਨਾਮ ਬਾਣੀ’ ਸਦਕਾ ਆਤਮਾ
ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਏ ਤਾਂ ਨਿਰਮਲ ਹੁੰਦਾ ਏ । “ਗੁਰਸ਼ਬਦ”
ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਦੇ ਢੋਈ ਨਹੀਂ ਮਿਲਣੀ ।

੩੧. “ਸੱਚੇ” ਦੀ “ਸੱਚੀ ਸੁੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ” ਵਿਚ ਕਦੀ ਵਿਛੋੜਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ । “ਸੱਚਾ” ਤਾਂ “ਸੱਚੀ ਪ੍ਰੀਤ” ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਿਚ ਹੀ ਸਮਾ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ।

੩੨. ਜਦੋਂ ਤਨ ਜਾਗਦਾ ਹੈ ਸੰਸਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਮਨ ਜਾਗਦਾ ਏ ਵੀਚਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਦਾ ਏ । ਪਰ ਜਦੋਂ ਆਤਮਾ ਜਾਗਦੀ ਏ ਨਰੰਕਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜਦੀ ਏ ।

੩੩. ਧਰਮ ਜੋੜਦਾ ਹੈ ਤੇ ਕੂੜ ਤੋੜਦਾ ਹੈ । ਕੂੜ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਨਿਭਦਾ, ਧਰਮ ਨਾਲ ਨਿਭਦਾ ਏ । ਭਰਮ ਸਰੀਰ ਦੀ ਬੀਮਾਰੀ ਏ ਪਰ ਧਰਮ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਵਾਰ ਕੇ ਆਤਮਾ ਨੂੰ ਪਰਮਾਤਮਾ ਵਿਚ ਲੀਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ।

੩੪. ਕੀਰਤਨੀਉ ! ਇਸ ਗਲ ਦਾ ਸਦਾ ਖਿਆਲ ਰਖਣਾ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰੂ ਦਾ ਸਿੱਖ ਤੁਹਾਡੇ ਤੋਂ ਗੁਰਸ਼ਬਦ ਸੁਣਨਾ ਚਾਹੇ ਤਾਂ ਕਦੀ ਭੁੱਲ ਕੇ ਵੀ ਨਾਹ ਨਾ ਕਰਨਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਾਤ ਗੁਰੂ ਦੀ ਹੈ ਤੁਹਾਡੀ ਨਹੀਂ ।

੩੫. ਹੀਲਾ ਕਰੋ ਬੰਦਗੀ ਦਾ , ਟੇਕ ਰੱਖੋ
ਗੁਰੂ ਦੀ , ਸਾਂਈ ਮਿਹਰ ਕਰੇਗਾ ।

੩੬. ਜੇ ਇਸ ਜਨਮ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਗੁਰੂ ਕਿਰਪਾ ਸਦਕਾ ,
ਖੇਵਲ “ਗੁਰਸਿੱਖ” ਹੀ ਹੋ ਸਕਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ
ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਵਡਭਾਗੀ ਤੇ ਸਫਲ ਜੀਵਨ ਵਾਲਾ
ਸਮਝਾਂਗਾ ।

੩੭. ਦੁਨੀਆਂ ਤੇ ਆਏ ਹੋ - ਕੁਝ ਐਸਾ “ਲਿਖ
ਜਾਉ” ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ “ਪੜ੍ਹਦੀ” ਰਵੇ । ਅਤੇ ਕੁਝ
ਐਸਾ “ਕਰ ਜਾਉ” ਕਿ ਦੁਨੀਆਂ “ਲਿਖਦੀ” ਰਵੇ ।

“ਗੁਰੂ ਦੀ ਸੋਚ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਹੈ ।
ਗੁਰੂ ਦੀ ਮੱਤ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਹੈ “ ।
“ਗੁਰੂ ਦੀ ਗੋਦ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਹੈ।
ਗੁਰੂ ਦਾ ਸੁਭਾਉ, ਗੁਰੂ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੀ ਹੈ” ।
“ਗੁਰੂ ਦਾ ਸੰਗ, ਗੁਰਸ਼ਬਦ ਦਾ ਸੰਗ ਹੀ ਹੈ ।
ਗੁਰੂ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ, ਗੁਰਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਮੰਨਣਾ ਹੀ ਹੈ” ।

“ਬਾਬਾ, ਜੇ ਪਿੱਛੇ ਮੁੜ ਗਏ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾਕੋਈ ਨਾ ਕੋਈ
ਪਿੱਛੇ ਹੋਵੇਗਾ । ਮੇਰੀ ਤਾਂ ਹੋਰ ਕੋਈ ਥਾਂ ਹੀ ਨਹੀਂ
ਦੱਸੋ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜੀ, ਦੱਸੋ ਨਾ ?
ਤੁਹਾਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੈਂ ਕਿੱਥੇ ਜਾਵਾਂ ?”

ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥
ਪ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥(੮੩)

ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਸਿਮਰਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ

ਅਗਿਆਨਤਾ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਹੀ,
ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੈ ।
ਜੀਵਨ ਦਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਜੀਵਨ ਬਨਾਉਣ ਵਾਲੇ
ਪਰਮਾਤਮਾ ਦਾ ਸਿਮਰਨ ਹੈ ।
ਸਿਮਰਨ ਕਰਨ ਨਾਲ ਹਉਮੈ ਦਾ
ਵਿਨਾਸ਼ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ।
ਹਉਮੈ ਦਾ ਵਿਨਾਸ਼ ਮਨੁੱਖ ਨੂੰ
ਪੂਰਨ ਰੂਪ ਦੇਂਦਾ ਹੈ ।
ਇਸ ਲਈ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਯਾਦ ਰੱਖਣਾ :-

“ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਸਿਮਰਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਸਹਿ ਤਿਸੁ ਨੇਰਾ ॥”

